Dosarul nr. 2c-2238/25 (2-25164162-12-2c-24112025-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele ședinței,
Judecător Elena Marandici
Grefier Mihaela Rîndunica

Examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS ”Lactalis - Alba” SRL către SRL ”Adelun Distribution”, în proces de insolvabilitate, FPC ”Ungar” SRL privind rezoluțiunea contractului, restabilirea în calitate de debitor, obligarea la plata sumei și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La data de 24 noiembrie 2025, ÎCS „Lactalis-Alba” SRL a înaintat cererea de chemare în judecată către SRL „Adelun Distribution”, în proces de insolvabilitate, și FPC „Ungar” SRL privind rezoluțiunea contractului de cesiune a creanței, restabilirea în calitate de debitor, obligarea la plata sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că în temeiul contractului de livrare nr. 19/10-20 din 19.10.2020, ÎCS ”Lactalis - Alba” SRL a livrat produse lactate către FPC ”Ungar” SRL în perioada decembrie 2021 – iunie 2022, marfa ce a fost recepționată de către debitor fără obiecții. Cu toate acestea, contravaloarea mărfii nu a fost achitată, rezultând o datorie în sumă de 373.489,82 lei.

Ulterior, sub pretextul lipsei mijloacelor financiare necesare achitării datoriei, FPC ”Ungar” SRL a convins reclamanta să accepte cesiunea creanței către SRL ”Adelun Distribution”, fapt ce a condus la încheierea contractului de cesiune a creanțelor nr. 08/06-AD/LCT/UN/Ces din 08.06.2022, între FPC ”Ungar” SRL și SRL ”Adelun Distribution”, prin care reclamanta a devenit creditor al noului debitor. Potrivit punctului 2.4 din contract, obligația de plată urma să fie executată până la 31.12.2024.

Menționează că la data încheierii contractului de cesiune 08.06.2022, pe rolul instanței se afla cererea de intentare a procedurii de insolvabilitate împotriva

SRL ”Adelun Distribution”, depusă de SRL „V*****” încă din martie 2022. Acest fapt ridică dubii cu privire la buna-credință a cesiunii și la valabilitatea tranzacției, în condițiile în care cesionarul era deja implicat într-o procedură de insolvabilitate iminentă.

Din coroborarea acestor împrejurări rezultă că FPC ”Ungar” SRL și SRL ”Adelun Distribution” au acționat în mod concertat și cu rea-credință, scopul real al cesiunii fiind de a transfera creanța către o entitate insolvabilă, în scopul fraudării dreptului creditorului de a-și recupera creanța.

Consideră că neexecutarea esențială a obligației contractuale de către cesionarul SRL ”Adelun Distribution” reprezintă un temei direct și suficient pentru rezoluțiunea contractului de cesiune a creanței.

În prezenta cauză, cesionarul nu a achitat suma preluată prin cesiune până la termenul stipulat contractual: 31.12.2022, generând o neexecutare totală a unei creanțe în valoare de 373.489,82 lei și susține că această neexecutare compromite în mod clar scopul legitim urmărit de reclamantă prin încheierea contractului.

Afirmă reclamantul că insolvabilitatea cesionarului este confirmată prin hotărârea instanței din 28.06.2025 (dosar nr. 2i- 124/25) și echivalează cu o imposibilitate obiectivă de executare a prestației asumate. Transferul creanței de la un debitor cunoscut către un cesionar aflat deja în prag de insolvabilitate echivalează cu o eludare a obligației contractuale inițiale și constituie un abuz de drept.

Susține că deși creanța sa a fost admisă în cadrul procedurii de insolvabilitate, aceasta nu este executabilă în mod efectiv, în lipsa activelor suficiente. Astfel, simpla admitere formală a creanței nu echivalează cu realizarea prestației asumate de cesionar, în condițiile în care SRL ”Adelun Distribution” este o entitate fondată recent, în martie 2019 și aflarea în incapacitate de plată încă din anul 2022, denotă lipsa resurselor financiare necesare pentru executarea obligației asumate prin contractul de cesiune, având peste 74 de creditori.

Menționează că în temeiul art. 1084 Cod civil, prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației se repară, de principiu, prin restabilirea situației anterioare — ceea ce, în speță, presupune rezoluțiunea contractului de cesiune, din considerentul că debitorul cesionar nu își poate executa obligația nici în natură, nici prin echivalent bănesc, ceea ce justifică în mod temeinic restituirea situației juridice anterioare cesiunii.

Invocă că rezoluțiunea este remediul legal adecvat, în conformitate cu art. 921 alin. (2) din Codul civil, care permite părții prejudiciate să solicite în instanță declararea rezoluțiunii, fără a fi necesară probarea unui viciu de consimțământ. Neexecutarea în termen și insolvabilitatea certă a cesionarului justifică rezilierea contractului ca o măsură rezonabilă și proporțională.

Expune că FPC ”Ungar” SRL a fost beneficiarul efectiv al produselor furnizate de ÎCS ”Lactalis - Alba” SRL în baza contractului de livrare, recepționând marfa și intrând astfel în posesia valorii economice a acesteia. Prin urmare, rezoluțiunea contractului de cesiune reprezintă nu doar o măsură justificată, ci și necesară pentru protejarea intereselor creditorului și restabilirea echilibrului contractual.

În temeiul circumstanțelor de fapt invocate și în temeiul art.art. 915-916, 921 alin. (2), 925, 395 alin. (1), (9) și (10) Cod civil, solicită instanței de judecată declararea rezoluțiunii contractului de cesiune a creanței nr.N08/06-AD/LCT/UN/Ces/ și actul de cesiune din 08.06.2022 încheiate între FPC „Ungar” SRL și SRL „Adelun Distribution”; restabilirea FPC „Ungar” SRL în calitate de debitor direct al ÎCS ”Lactalis - Alba” SRL; obligarea FPC „Ungar” SRL la plata sumei de 373.489,82 lei cu titlu de contravaloarea a mărfii livrate și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.2-5)

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, ÎCS „Lactalis-Alba” SRL a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept indicate solicitând admiterea integrală a acțiunii.

Pârâții SRL ”Adelun Distribution”, în proces de insolvabilitate și FPC ”Ungar” SRL, fiind citați legal (f.d.28-29, 44, 47), fapt confirmat inclusiv prin depunerea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii (f.d.30-35), în ședința de judecată nu s-au prezentat, nu au solicitat examinarea cauzei în lipsă și nu au comunicat instanței motivele neprezentării lor. Astfel încât, în temeiul art.102 alin.(4^1), art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâților.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată din raționamentele ce urmează.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală

completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii.

În accepțiunea art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În cadrul examinării cauzei, din analiza probelor administrate s-a stabilit cu certitudine că la 19 octombrie 2020 între ÎCS „Lactalis-Alba" SRL și FPC „Ungar" SRL a fost încheiat contractul de livrare nr. 19/10-20, la executarea căruia în urma neonorării obligațiilor de plată s-a acumulat o datorie de 373.489,82 lei. (f.d.8-10)

Prin acordul de voință intervenit între FPC „Ungar" SRL și ÎCS „Lactalis-Alba" SRL, la 8 iunie 2022 a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor între FPC „Ungar" SRL în calitate de creditor, SRL „Adelun Distribution" în calitate de debitor și ÎCS „Lactalis-Alba" SRL în calitate de nou creditor contractul nr. 08/06-AD/LCT/UN/Ces/ privind cesiunea dreptului de creanță și de stingere a obligației prin compensare. (f.d.11-13)

La pct. 2.4. din contractul de cesiune a creanței, părțile au stabilit că, *în temeiul prezentului contract, debitorul este exonerat de executarea obligației financiare față de creditor, iar debitorul dobândește obligația de a executa integral obligația financiară cesionată față de noul creditor până la data de 31 decembrie 2022.*

Tot la 8 iunie 2022, între FPC „Ungar" SRL în calitate de creditor, SRL „Adelun Distribution" în calitate de debitor și ÎCS „Lactalis-Alba" SRL în calitate de nou creditor a fost semnat actul de cesiune a dreptului de creanță și de stingere a obligației prin compensare. (f.d.14)

La 28 iunie 2022 prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Adelun Distribution", în calitate de administrator autorizat a fost desemnat Jerebțov Anton. (f.d.15)

La data de 25 martie 2025, ÎCS „Lactalis-Alba" SRL s-a adresat ambelor societăți, solicitând rezoluțiunea contractului de cesiune și restabilirea FPC „Ungar" SRL în calitate de debitor direct. Prin răspunsul din 09 aprilie 2025, FPC „Ungar" SRL a refuzat solicitarea, invocând posibilitatea creditorului de a se adresa instanței de insolvabilitate pentru înregistrarea creanței față de SRL „Adelun Distribution". (f.d.17,18)

Ab initio, instanța de judecată notează că raportul obligațional a luat naștere în temeiul unui act juridic bilateral între FPC „Ungar" SRL și ÎCS „Lactalis-Alba"

SRL contractul de livrare nr.DV/19/10-20 din 19.10.2020. Ulterior, s-a urmărit perfectarea unui contract de cesiune a creanței decurgând din acest raport, însă, în fapt, operațiunea a realizat o substituire la nivelul substanței datoriei, fiind schimbată datoria.

Instanța de judecată remarcă că, prin prezenta acțiune se solicită rezoluțiunea contractului de cesiune pentru neexecutare esențială.

În conformitate cu prevederile art.1084 Cod civil, un contract nu poate fi rezolvit decît în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părţilor. Una sau ambele părţi îşi pot rezerva în mod expres prin contract dreptul la rezoluţiune pentru neexecutarea obligaţiilor, pentru alte motive sau fără motiv. Contractul prin care părţile provoacă rezoluţiunea (contract de rezoluţiune) trebuie să fie încheiat în forma cerută de lege pentru contractul supus rezoluţiunii. Rezoluţiunea se aplică tuturor tipurilor de contracte, indiferent de modul de executare ori durata în timp.

Conform art. 915 Cod civil, rezoluţiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispoziţiile art.916, 917, 918 sau 919, precum şi cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

Conform art. 916 Cod civil, creditorul are dreptul la rezoluţiune dacă neexecutarea de către debitor a obligaţiei contractuale este esenţială. Neexecutarea obligaţiei contractuale este esenţială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanţial creditorul de ceea ce se putea aştepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranşa supusă rezoluţiunii, cu excepţia cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligaţiei ţine de esenţa contractului.

Articolul 921 alin. (2) din Codul civil stabilește că, partea îndreptăţită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluţiunii conform alin.(1), să ceară instanţei de judecată să declare rezoluţiunea prin hotărîre judecătorească. În condiţiile Codului de procedură civilă, partea îndreptăţită poate modifica acţiunea în declarare a rezoluţiunii într-o acţiune în executare silită a obligaţiei contractuale şi invers.

Articolul 925 din Codul civil prevede că, prin efectul rezoluţiunii se sting obligaţiile nestinse rezultate din contract sau partea relevantă a acestor obligaţii. Cu toate acestea, rezoluţiunea nu afectează stipulaţiile contractului privitoare la soluţionarea litigiilor sau alte clauze care sînt destinate aplicării chiar şi după rezoluţiune. Creditorul care declară rezoluţiunea păstrează dreptul la despăgubirile sau penalităţile acumulate la data rezoluţiunii şi, suplimentar, are aceleaşi drepturi la despăgubiri sau penalităţi pe care le-ar fi avut dacă obligaţiile stinse prin efectul rezoluţiunii ar fi fost neexecutate. În privinţa acestor obligaţii stinse nu se va

considera că creditorul a cauzat sau a contribuit la prejudiciu doar pe motiv că a exercitat dreptul la rezoluţiune.

La caz, reclamantul solicită rezoluțiunea contractului de cesiune, cu restabilirea situației anterioare, pe motivul neexecutării esențiale a obligației cesionate, însă, în cadrul judecării cauzei, reclamantul nu a demonstrat că în momentul încheierii contractului a cărui rezoluțiune se invocă, nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil rezultatul survenit. Or, dispoziția art.916 lit.a) Cod civil, dă dreptul la rezoluțiunea pentru neexecutare, cu excepţia cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat.

Totodată, instanța de judecată reține că, din materialele cauzei rezultă cert faptul că la moment, creanța ÎCS „Lactalis-Alba” SRL a cărei neexecutare este pusă la baza prezentei acțiuni, a fost validată în procesul de insolvabilitate al pârâtului SRL „Adelun Distribution”, fapt recunoscut de reclamant atât în ședința de judecată, cât și în conținutul cererii de chemare în judecată și necontestat de pârâți, care prin prisma art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă, este degrevat de probațiune.

Potrivit art.143 alin.(8) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanţelor are efectul unei hotărîri judecătoreşti definitive şi irevocabile pentru toate creanţele validate, conform valorii şi rangului lor, precum şi pentru debitor, administrator/lichidator şi pentru toţi creditorii chirografari şi creditorii garantaţi.

Coroborând circumstanțele mai sus-elucidate, instanța de judecată concluzionează că, neexecutarea creanței invocată de reclamant ca fiind esențială și de natură să atragă rezoluțiunea contractului de cesiune în pricină, nu corespunde prevederilor dispozițiilor de drept care reglementează rezoluțiunea contractului pentru neexecutare esențială. Or, la momentul încheierii contractului deja existau premisele, care putea fi cunoscute reclamantului (existența pe rolul instanței de insolvabilitate a cererii introductive) și care au generat neexecutarea obligațiilor de plată a datoriei.

Mai mult ca atât, instanța remarcă că, deși se solicită rezoluțiunea pentru neexecutarea esențială a contractului, în fapt, reclamantul invocă că ar fi fost dus în eroare la momentul încheierii contractului a cărui rezoluțiune se invocă cu referire la capacitatea de plată a noului debitor.

În drept, circumstanțele factuale invocate de reclamant ca fundament al pretențiilor sale circumscriu ipoteza unui temei de nulitate relativă a actului juridic pentru vicierea consimțământului, dar nu un temei de rezoluțiune a acestuia. Întrucât rezoluțiunea presupune o neexecutare culpabilă a unui act juridic valabil încheiat, instanța constată lipsa circumstanțelor de fapt și de drept care ar putea motiva sau justifica desființarea contractului prin această procedură.

La acest capitol, instanța de judecată notează că acest act juridic subsecvent a fost încheiat în circumstanțe care ar putea ridica dubii cu referire la valabilitatea consimțământului reclamantului ÎCS „Lactalis-Alba” SRL, în condițiile în care s-ar adeveri că ÎCS „Lactalis-Alba” SRL întradevăr nu a cunoscut despre riscul insolvenței noului debitor, care a preluat în esență datoria societății FPC „Ungar” SRL acumulată față de ÎCS „Lactalis-Alba” SRL. Aceasta rezidă din împrejurarea de fapt că, la data contractării 8 iunie 2022, pe rolul instanței de judecată – Judecătoria Chișinău, sediul Central, deja se afla o cerere introductivă prin care se solicita intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Adelun Distribution”, cerere depusă încă în luna martie 2022, adică până la încheierea contractului în pricină. Or, acest element este de natură să determine și/sau să altereze reprezentarea reală a părților asupra solvabilității noului debitor SRL „Adelun Distribution” și substanței dreptului transmis.

Cu toate aceste, circumstanțele mai sus-expuse, denotă o posibilă existență a unei erori la momentul încheierii contractului de cesiune, însă, având în vedere că potrivit art.339 Cod civil, încheierea actului juridic afectat de eroare reprezintă temei de nulitate relativă care poate fi invocată de părți, iar instanța de judecată nu este în drept de a o reține din oficiu, în circumstanțele în care prin prezenta acțiune ÎCS „Lactalis-Alba” SRL a solicitat doar rezoluțiunea, se impune constatarea netemeiniciei pretenției de rezoluțiune a contractului de cesiune. Or, potrivit art.240 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Reținând cele expuse instanța va respinge solicitarea cu privire la rezoluțiunea contractului de cesiune a creanțelor nr. 08/06-AD/LCT/UN/Ces/ încheiat la 8 iunie 2022 între FPC „Ungar” SRL în calitate de creditor, SRL „Adelun Distribution” în calitate de debitor și ÎCS „Lactalis-Alba” SRL în calitate de nou creditor.

În privința solicitărilor de restabilirea în calitate de debitor, obligarea la plata sumei și a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține caracterul accesoriu și subsecvent al acestor capete de cerere în raport cu pretenția principală ce viza rezoluțiunea contractului.

Prin urmare, în contextul în care pretenția de bază a fost respinsă ca neteîntemeiată, fiind guvernată de principiul de drept *accesorium sequitur principale*, instanța constată că și solicitările subsecvente au rămas fără suport juridic. Pe cale de consecință, respingerea capătului principal de cerere atrage *de plano* și respingerea solicitărilor derivate privind restabilirea situației anterioare, plata sumei pretinse și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. art. 94, 236 – 240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS ”Lactalis - Alba” SRL către SRL ”Adelun Distribution”, în proces de insolvabilitate, FPC ”Ungar” SRL privind rezoluțiunea contractului, restabilirea în calitate de debitor, obligarea la plata sumei și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președinte de ședință,
Judecător /semnat/ Elena Marandici

Copia corespunde originalului
Judecător